

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: O. K.**, zastoupena JUDr. Alenou Strnadovou, advokátkou, se sídlem Tovaryšský vrch 1358/3, Liberec, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 86/2004 - 18 ze dne 30. 11. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 86/2004 - 18 ze dne 30. 11. 2004, kterým byla zamítnuta stěžovatelčina žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2004, č. j. OAM - 1315/VL - 11 - 12 - 2004, kterým byla zamítnuta stěžovatelčina žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka opírá kasační stížnost o jediný důvod, a sice že krajský soud rozhodl bez jednání, aniž by stěžovatelce doručil výzvu podle § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tím nebyla stěžovatelce umožněna účast na řízení. Rozhodnutí krajského soudu je stíženo vadou, pro kterou stěžovatelka navrhuje zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatelka navrhuje přiznání odkladného účinku jí podané kasační stížnosti.

Žalovaný ponechal stěžovatelčinu námitku obsaženou v kasační stížnosti bez vyjádření.

Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost je přípustná podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť míří na vadu řízení před krajským soudem, konkrétně na absenci podmínek pro rozhodnutí věci bez jednání.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že stěžovatelka byla přípisem krajského soudu ze dne 27. 7. 2004 vyzývána ke sdělení, zda souhlasí s tím, aby ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání. Zároveň byla poučena o důsledcích marného uplynutí lhůty k vyjádření se. Tato výzva byla stěžovatelce doručována na adresu do P. s. v Z. u B., kde ji stěžovatelka dne 17. 8. 2004 převzala. Ve lhůtě ani po jejím uplynutí se k výzvě nevyjádřila.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen, také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen. Za situace, kdy z doručky o doručení zásilky doručované držitelem poštovní licence, jež se krajskému soudu vrátila, vyplývá, že stěžovatelce byla výzva podle § 51 odst. 1 s. ř. s. doručena, a sice tak, že ji osobně převzala, a nezpochybňuje-li stěžovatelka údaje uvedené na doručence, která měla v době doručování povahu veřejné listiny podle § 50e odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2004 (nyní je její povaha obdobná, byť není označována jako veřejná listina; podle § 50f odst. 9 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé, není-li prokázán opak), pak nevyjádřila-li stěžovatelka nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a nečinil-li tak ani žalovaný, byly podmínky pro rozhodnutí věci krajským soudem bez jednání splněny. Stěžovatelčinu námitku tedy nelze shledat důvodnou.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu

